

РЕШЕНИЕ

№ 10716

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3375** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 13193/03.04.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 98079/25.03.2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от „Интерхоум 2020“ ЕООД срещу Решение № 969/22.02.2024 г. на Софийска районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 109 състав по НАХД № 9633/2023 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № СО-1-Ю-21-25КС-590/07.04.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, с което на „Интерхоум 2020“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лв. на основание чл. 21, ал. 2 от Наредбата за обществения ред на територията на Столична община /Наредбата/, за нарушение на чл. 4, т. 2 от Наредбата.

В касационната жалба е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Твърди се, че при съставянето на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като той е подписан само от един свидетел. Сочи се също, че не е налице пълно фактическо описание на установеното нарушение. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП. В касационното производство „Интерхоум 2020“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв.

И., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - заместник-кметът на Столична община – редовно призован, представлява се от юрк. К., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Ю. в съдебно заседание дава заключение за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна: при извършена проверка от контролните органи на СО на 09.10.2021 г. от 13:30 ч. до 16:00 ч., в [населено място], район „В.“, [улица], на обект: „Събаряне на съществуващи сгради“ в УПИ VII-362, кв. 217, м. „Западно направление - метростанция 5-7“, било установено, че “Интерхоум 2020“ ЕООД, е ползвало не по предназначение общински имот, предназначен за общо ползване, без получено предварително съгласуване или разрешение по съответния ред, като на тротоара на [улица] е била разположена строителна техника - багер и строителни отпадъци, генерирани от разрушаването на сградата.

Резултатите от извършената проверка били обективирани Констативен протокол от 09.10.2021 г. Тъй като за премахването на сградата имало одобрена проектна документация от съответното юридическо лице, служителите на Столична община установили като отговорен субект за извършване на нарушението „Интерхоум 2020“ ЕООД.

Бил издаден АУАН № 21-25КС-590/11.11.2021 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № № СО-1-Ю-21-25КС-590/(В7.04.2022 г. на заместник-кмет на Столична [община], с което на основание чл. 53, ал. 1 и 2 вр. чл. 83, ал. 1 от ЗАНН и чл. 21, ал. 2 и чл. 16, ал. 3 от Наредбата за обществения ред на Столична община, за нарушение на чл. 4, т. 2 от Наредбата за обществения ред на Столична община на „Интерхоум 2020“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лв.

Районният съд е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Според съда, посоченото в АУАН и НП нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на АУАН и НП, съобразно изискванията на ЗАНН, и приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения. Касационният състав споделя извода на СРС за законосъобразност на издаденото НП. Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че при издаването на АУАН е допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Актът за установяване на административно нарушение е съставен в присъствието на нарушителя. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. АУАН е съставен при спазване на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Актосъставителят и свидетелят, присъствал при установяване на нарушението са се подписали под акта съгласно чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Дори да се приеме, че е налице нарушение на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, доколкото свидетелят е един, то не е съществено, защото не ограничава правото на защита на санкционираното лице. Видно от акта, същият е съставен в присъствието на нарушителя и му е връчен, като неговите права в производството не са засегнати. Допуснатата нередност в акта е от категорията на посочените в чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, според която наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, и не е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че нито в АУАН, нито в НП се съдържа описание разположената техника, както и не е посочено лицето, разположило техниката. Видно от констативния протокол на общинския тротоар е бил разположен багер, както и строителни отпадъци, посочено е и дружеството, извършвало дейности по премахване на сгради на проверения адрес - „Интерхоум 2020“ ЕООД. Касационният състав приема, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като съдържат всички задължителни реквизити, включително пълно и непротиворечиво описание на обстоятелствата, обосноваващи осъществяването на фактическия състав на посоченото нарушение.

От събраните в хода на административнонаказателното и съдебното производство доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество е извършило нарушение на чл. 4, т. 2 от Наредбата. Съгласно тази разпоредба, е забранено ползването не по предназначение на общински имоти и или имущество, предназначени за общо ползване, освен в случаите на получено предварително съгласуване или разрешение по съответния ред. В случая е безспорно установено, че санкционираното дружество не е притежавало разрешение за разполагане на общинския тротоар на строителна техника и строителни отпадъци. От същото на се ангажирани никакви доказателства, оборващи изводите в АУАН и НП.

Съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредбата за нарушение на чл. 4, т. 1 и т. 2 е предвидена имуществена санкция в размер от 1000 лв. до 1500 лв. В случая имуществената санкция правилно е определена в законоустановения минимум.

С оглед изложените съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основании чл. 78, ал. 8 от ГПК, р. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за

заплащането на правната помощ в размер на 80 лв.

Водим от тези мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 969/22.02.2024 г. на СРС, НО, 109 състав по НАХД № 9633/2023 г.

ОСЪЖДА „Интерхоум 2020“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. Г. Г., да заплати на Столична община сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: